

Quan parlem d'accessibilitat tenim com a referent la llei d'accessibilitat de la Generalitat de Catalunya (1991) desplegada en el Codi d'accessibilitat del 1995 (que és el que regeix ara), la llei espanyola, la LIONDAU (2003), la Convenció de Drets de les persones amb discapacitat de l'ONU (2006) ratificada el 2007 o la modificació del Codi tècnic de l'edificació (CTE): DB-SUA. Totes aquestes eines ens permeten saber què es considera accessible i a l'hora afegeixen el terme que es refereix a rehabilitació, **ajust raonable** que són les mesures d'adequació, que sense suposar una càrrega desproporcionada, facilitin l'accessibilitat o participació d'una persona amb discapacitat en igualtat de condicions que la resta dels ciutadans.

Per determinar si una **càrrega és proporcionada** o no cal tenir en compte:

- 1) costos de la mesura,
- 2) efectes discriminatoris que suposi la seva no-adopció,
- 3) característiques de la persona o entitat que l'ha de posar en pràctica
- 4) possibilitat d'obtenir finançament oficial o qualsevol altra ajuda

Les obres d'accessibilitat són molt necessàries, sobre tot amb l'augment de població anual de persones grans i/o amb discapacitat.

Una ciutat sostenible i humana és necessàriament una ciutat accessible i connectada: una ciutat que posa en el centre de les polítiques urbanes la vida quotidiana de la ciutadania.

Ara parlem una mica de xifres, centrant-nos en un tema que ens preocupa molt, i no només a nivell econòmic, que també, sinó en quant a condicions, l'habitatge.

Un estudi espanyol subratlla que unes 100.000 persones mai surten de casa per manca d'accessibilitat als espais comunitaris de l'edifici residencial, i un 43% passen varis dies sense sortir de casa seva pel mateix motiu, necessitant suports per poder realitzar aquestes sortides. Tanmateix, s'estima que al voltant d'1 milió de vivendes estan en estat deficient, dolent o ruïnós. Tot plegat suposa una mostra de la precarietat de moltes persones en relació a la seva vivenda i l'exclusió que pateixen per motius de manca d'accessibilitat del seu entorn.

La manca d'accessibilitat del parc edificat d'Espanya, i especialment del residencial, suposa una base per a impulsar la rehabilitació (a l'igual que la de l'estalvi energètic).

Ara donant per fet que no hem de parlar d'obra nova perquè tot aquell seguit de lleis que hem exposat abans, si s'apliquen, acoten o suprimeixen les barreres, qualsevol obra de rehabilitació de l'edificació, deixem de costat la urbanística (que va a càrrec de l'administració competent), ha d'incloure accessibilitat. Totes? Si, perquè les persones usuàries de cadira de rodes, tenim dret a tenir amics, familiars o a poder anar allà on volem i no on podem.

Quan parlem de rehabilitació, si volem objectius assolibles, que ens apropin a la integració gaire bé total dins de la societat, no es tracta de fer obres faraòniques, es tracta d'aplicar el codi amb seny i pensant per qui s'està treballant.

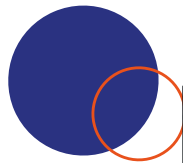
Experiència: Dia de gestions, a la primera em trobo amb això (diapo 1), la rampa no està malament, però gràcies a que en aquell moment sortia una persona perquè si no, no entro, i quan estic dns resulta que he de tocar el timbre perquè baixi un funcionari a atendre'm a peu d'escala (això si, han posat una taula), començo bé. Segona, molt bé, han solucionat el tema escales d'accés (diapo 2), però a l'hora d'anar a fer la gestió em trobo amb això (diapo 3) (que per mi és com el mur de les lamentacions) i una altra vegada ha de sortir altre funcionari. I l'última, tinc un dubte amb el meu proveïdor de telefonia i he de passar per la botiga (diapo 4), després de intentar-ho a les dues botigues va haver de sortir el venedor.

Anar de visita, avui vaig a veure a un amic que s'ha mudat i m'ha dit que no tindrè problemes per visitar-li. Arribo i de moment cap problema, el carrer és practicable (diapo 5), l'edifici és a quota 0, i menys mal que s'ha mudat a un primer, perquè si fos més alt (diapo 6).....segons m'ha dit dins hi ha rampa (diapo 7) i ascensor (diapo 8), és veritat "haberlo, haylo".

Oci, els amics i jo anem a un bar que té dos pisos, a l'inferior no hi puc accedir-hi perquè hi ha dos esgraons que el donen un disseny molt maco, però al pis superior (normativa obliga) han posat un elevador (diapo 9), el realment difícil és trobar a l'encarregat que té la clau i sap com funciona. Un altre dia vaig al museu d'art de la ciutat (diapo 10)....res a dir de la llançadora...vull dir la rampa.

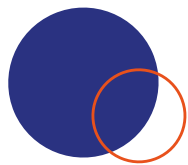
Amb tot això vull dir que en totes les activitats quotidianes d'una persona amb discapacitat física hi ha problemes i solucions per gairebé tots. Si hem estat capaços de trobar-les per poder gaudir d'això (diapos 11-12-13) queda clar que la supressió de barreres és una qüestió de voluntat.

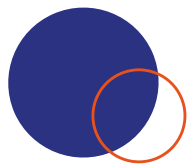
Permeteu-me acabar amb una reflexió (diapo 14)

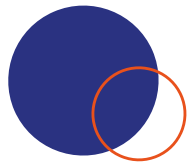

Registre de la Propietat Immobiliària

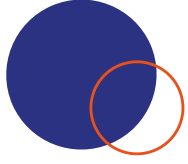

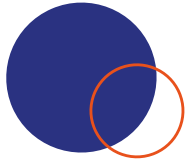

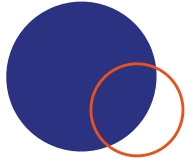
Botiga d'Emili Grahit

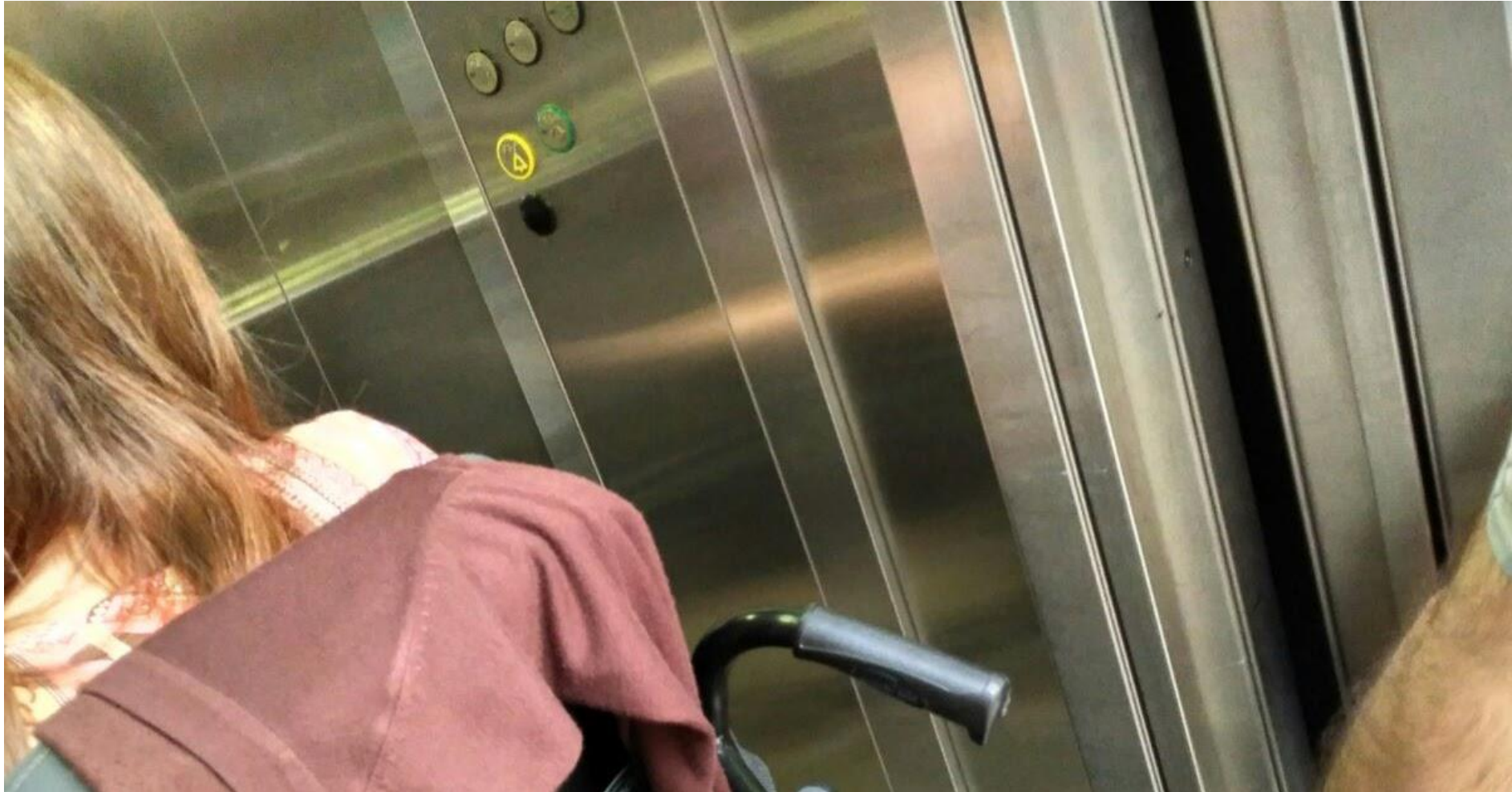
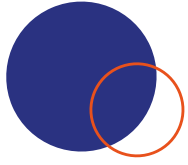

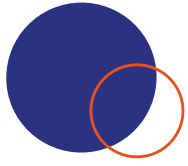
Botiga de Jaume I

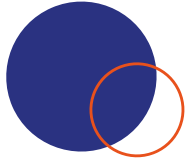

Capilla Sixtina

Coliseum

Acropolis de Atenas

Vamos a dar un paseito por su obra! Usted va delante OK?

¿Se harían las cosas de otro modo?